

Prins Teddy

Evaluering af pejlemærkerne 2016

Sprogindsatsen – *muligheder gennem sprog*

Sammenhæng – *også i overgange*

Krav om refleksion og metodisk systematik i den pædagogiske praksis

Sprogindsatsen – muligheder gennem sprog

- Vi arbejder med at være opmuntrende og anerkendende i vores samvær med børnene på stuen. Når vi har samtaler med barnet viser vi en menneskelig interesse og har positive forventninger til barnets måde at udtrykke sig på. Vi giver barnet mulighed for at opleve sig selv igennem situationer med andre. I de forskellige situationer har vi fokus på sprogenes som passer til barnets niveau og alder sprogmæssigt.
- Vi taler om på vores stuemøder, hvordan vi kan skabe en god stemning og have en rar og god omgangstone for at kunne skabe et godt børnefællesskab som børnene kan udvikle deres sprog i.
- Vi opfordrer børnene til at hjælpe hinanden, at have øje for hinanden, at opsøge og kalde på hinanden. Vi har i en lang periode over 4-6 måneder opfordret børnene til at bruge ordene "kom" og "se" da de ord er nemme at sige, og har en umiddelbar effekt. Til det har vi også inddraget forældrene, via opslag på KbhBarn om vigtigheden i at kunne få en invitation fra barnets venner på stuen - kom og se her... Se hvad jeg har fundet, kom skal vi lege. Begreberne KOM og SE ligger naturligt for vuggestuebørnenes nysgerrighed og evne til gerne at ville dele oplevelser med andre. Det har vi brugt til at udvikle venskaber blandt børnene, til at arbejde med inklusion og via dette haft fokus på sproget hos børnene på stuen.
- Vi synes at vores børn hjælper hinanden, er søde over for de mindste børn, aer dem på hovedet, tager dem i hånden. De peger på ting eller kommer med legetøj til et andet barn som måske er ked af det. De tager hinanden i hånden og siger kom. De peger på en bil og siger se. To børn står og kigger ud af vinduet, den ene peger og siger se, de griner og har noget hyggeligt sammen. Vi synes at gruppen af børn bruger begreberne kom og se blandt hinanden på en dejlig positiv måde, hvor det både er sproget og dets anvendelse, samt venskaber, accept og inklusion som bliver omdrejningspunktet for muligheder gennem sprog - i sprogindsatsen.

Sammenhæng – også i overgange

- Vores gruppe af børn har oplevet tre børn som har skullet begynde i børnehave. Derfor har tre børn skullet besøge deres kommende børnehaver. Vi har taget på tur og har leget på deres nye børnehavens legeplads. Og har hilst på deres nye voksne og på nogle af de børn som de kendte i forvejen.
- De nye børn som vi har modtaget på stuen, har vi i samarbejde med deres forældre lavet en plan for deres opstart i vuggestuen. Vi har sammen med forældrene tilrettelagt en plan for “indkøring” som har taget udgangspunkt i hvor lang tid, mange dage forældrene havde sat af til det, samt hvordan barnet har reageret på dets nye omgivelser. I samarbejdet har vi taget stilling til hvor meget eller hvor lidt barnet har reageret på alle de nye ting i dets liv.
- Dette gør vi for at skabe helhed og overskuelighed for det enkelte barn og for dets forældre.
- Vi gør det i en rar og hyggelig atmosfære med viden om hvad der virker godt for det enkelte barn. Vi møder barn og forældre med en positiv, nysgerrig og interesseret tilgang og vi opfordre til at vi kan lære hinanden at kende for at opnå tryghed for det nye barn, men også tryghed for børnegruppen som helhed da det også for børnegruppen er en væsentlig ændring når der kommer et nyt barn. Mange af de “gamle” børn vil gerne have tjek på hvilke voksne (mor, far, bedsteforældre) som hører til det nye barn. Det betyder noget for alle nye og gamle børn, at vi som personale gør meget ud af at være pædagogisk tydelige i velkomst og inddragelse af det nye barn og deres familie på stuen.

Krav om refleksion og metodisk systematik i den pædagogiske praksis

- Vi har på stuen arbejdet med forskellige metoder ift. vores temaperioder, sprogindsatsen ture ud af huset, inklusion og venskaber, legepladsleg og værdien af den frie leg. Til dette har vi benyttet os af SMTTE-modellen, HIIM OG HIPPE'S DIDAKTISKE RELATIONSMODEL, trivselsvurdering og pædagogiske læreplaner.
- Vi samtaler altid på vores stuemøder om hvilke pædagogiske tiltag som har virket bedre end andre. Og derudfra har vi forsøgt at forstå hvorfor det nogle gange er bedre end andre. Det har vi prøvet at forklare ved at benytte forskellige metoder når vi har skullet evaluere. På den måde bliver det tydeliggjort overfor os som personale hvor i processen at essensen af vores valgte emne, ligger.
- F.eks. ift. dialogisk læsning hvor vi har eksperimenteret ift. tidspunktet på dagen og ift. hvor på stuen at vi konkret kan læse dialogisk læsning på den bedste måde hvor flest af børnene bliver medskabere og for ejerskab på, at være en gruppe, at deltage i dialogen og at skabe plads til hinanden. Fysisk har vi flyttet os fra det lille bord, til at sidde i sofaen. Vi har udvidet gruppen af børn, og har brugt børnenes kompetencer til at hjælpe hinanden med at sætte ord på. Vi har øvet hinanden (voksne) i at lytte efter hvordan hinanden læser, og har afprøvet det sammen - børn og voksne. Vi synes vi har en måde at dialogisk læse på som tiltaler alle børn og voksne i gruppen lige nu. Og vi har sammen kommet frem til denne måde. Flere børn har en ide om det at vente på tur, en del børn har forståelsen for at gentage hvad der spørges om, tales om og ord der siges. Alle børn glæder sig og hopper forventningsfulde op i sofaen, klapper i nabopuden så en ven kan sidde der.